

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXVI - Nr. 9373

4 PAGINI - 30 BANI

Miercuri 16 ianuarie 1980

Penru a 14-a oară campioană, adevărat record

STEUA S-A DOVEDIT CEA MAI PUTERNICĂ ECHIPĂ A HANDBALULUI ROMÂNESC

H.C. Minaur Baia Mare — locul II și Știința Bacău — locul III, două veritabile performere

REZULTATE TEHNICE

C.S.M. Borzești — Dinamo Brașov
19-18 (7-8); Știința Bacău — Uni-
versitatea Cluj-Napoca 20-19 (14-12);
Steua — Dinamo București 23-21
(10-11); Politehnica Timișoara —
H.C. Minaur Baia Mare 20-13 (7-9);
Gloria Arad — Independența Sibiu
30-16 (13-12)

CLASAMENTUL FINAL

1. STEUA	18	17	1	0	446-345	35
2. H.C. Minaur	18	14	0	4	418-335	28
3. Știința Bc.	18	12	2	4	384-313	26
4. Dinamo Buc.	18	12	1	5	407-312	25
5. Poli Tim.	18	9	3	6	373-358	21
6. Gloria Arad	18	5	3	10	340-366	13
7. Dinamo Bv.	18	5	3	10	318-337	13
8. C.S.M. Borz.	18	5	1	12	334-424	11
9. „U” Cluj-N.	18	3	2	13	338-399	8
10. Indep. Sibiu	18	0	0	18	291-460	0

Cea de-a 22-a ediție a campionatului național de handbal masculin s-a încheiat aseară la Palatul sporturilor și culturii din Capitală cu o reuniune sărbătorească: aproape 5000 de spectatori au luat loc în tribune susținând cu entuziasm disputa finală a celor 10 echipe divizionare A. Intrecerea la sfârșit cu victoria pe deplin meritată a formației Steua, care cucerește astfel cel de-al 14-lea titlu al său. Felicitări jucătorilor militari, al căror nivel a fost în permanență creștere, al căror joc a plăcut mult tuturor. Felicitări, de asemenea, antrenorilor Cornel Oțelea și Otto Teiman, cei care au reușit să revigoreze multicampiona noastră națională, s-o aducă aproape de ni-

velul pe care l-a avut cu citiva ani în urmă, când cucerea CUPA CAMPIONILOR EURO-PENI. Pe locul II s-a clasat H.C. Minaur Baia Mare, pe care nu trebuie s-o judecăm după finisul său (în scădere), ci după eforturile făcute pînă la înfrîngerea derby cu Steua.

Hristache NAUM
Ion GAVRILESCU

(Continuare în pag. 2-3)

Echipa Steua, campioană la handbal masculin. Sus, de la stînga la dreapta: Otto Teiman — antrenor, Cezar Drăgăniță, Vasile Stingă, Marian Dumitru, Ștefan Birtalan, Gabriel Kicsid, Constantin Tudose, Cornel Oțelea — antrenor; jos, de la stînga la dreapta: Victor Neagu, Laurențiu Roșu, Viorel Croitoru, Nicolae Munteanu, Valeriu Solomon, Cristian Ionescu, Werner Stockl, Radu Voinea.

Foto: D. NEAGU

La ultimul antrenament al voleibaliștilor, înaintea turneului de calificare la J.O.

LA PERNIK, CU DORINȚA APRIGĂ DE A JUCA LA OLIMPIADĂ

După un sejur de pregătire la Alexandria, voleibaliștii olimpici au făcut, luni după-amiază, un scurt popas în sala Floreasca pentru ultimul antrenament dinaintea plecării spre Sofia, unde și-au propus câteva „amicale” în vederea turneului de calificare pentru J.O. de la Moscova. Parcă niciodată nu mi s-au părut mai puțin înclinați spre... veselie.

— Se pare că vestea repartizării, în grupă, alături de cele mai puternice echipe ale turneului — Japonia, Cehoslovacia, Coreea de Sud, Ungaria — nu le-a căzut deloc bine, îi spun antrenorului emerit Nicolae Sotir, care urmărește de pe margine antrenamentul.

— Reacția lor, la aflarea componenței grupei noastre nu a fost de prea mare uimire, deși poate ar fi sperat, totuși, ca repartizarea să fie ceva mai proporțională valoric. Dar eu i-am pregătit pentru această eventualitate. Și în ideea că, oricum, dacă vrem să îmbrăcăm costumele delegației noastre olimpice, trebuie să câștigăm totul...

„Ultimul antrenament în țară se axează, firește, pe un joc între cele două sextete care alcătuiesc lotul. Se joacă, deci, în familie ca de obicei în ultima vreme. Și asta mă îndeamnă să repun aceeași întrebare dinaintea „europenelor” de astă-toamnă: n-ar fi fost mai bine să avem parteneri

străini pentru verificare și pentru o mai grabnică intrare în atmosfera de concurs și în formă?”

— Sigur că ar fi fost, răspunde abătut antrenorul principal, dar la solicitările federației nu s-a răspuns favorabil de nicăieri. Neavînd posibilitatea unor verificări, nici nu ne putem da seama cu exactitate unde ne aflăm, la ce nivel de pregătire am ajuns. Tocmai de aceea am hotărît să plecăm mai devreme în

Bulgaria, unde avem perfectate câteva partide. Cu echipa divizionară din Pernik, cu reprezentativele R.D. Germane și S.U.A. din cealaltă grupă. Și poate cu altele...

— Deși au lipsit examenele precompetiționale, colectivul tehnic este, cred, în măsură să facă unele aprecieri asupra

Aurelian BREBEANU

(Continuare în pag. 4-a)

Dispută la fileu a olimpiciilor la ultimul antrenament în Capitală. Foto: N. DRAGOȘ

În întîmpinarea Congresului Frontului Unității Socialiste

UN COLECTIV HARNIC PARTICIPĂ ȘI LA DEZVOLTAREA ACTIVITĂȚII SPORTIVE

● La „Căprioara” Sebeș Alba, deplină angajare a oamenilor muncii

O căprioară scrutînd zările, în așteptare parcă pentru a începe un zbor spre alt loc de popas, este emblema întreprinderii de piele și marochinării din Sebeș Alba, unitate a cărei firmă este onorată de frumoase realizări în domeniul confecțiilor din piele, între care se află și produse destinate sportului, în special mingi — de fotbal, handbal, volei, oină — și articole de echipament.

O vizită prin această unitate, acum, la început de an nou, scoate în evidență preocupările multiple ale colectivului de aici de a-și onora angajamentele asumate pentru actualul cincinal, dar și pentru ca oamenii muncii să dispună de tot mai bune posibilități de recreare, de petrecere utilă a timpului liber. „Crearea în întreprinderea noastră — ne spunea inginerul șef Alexandru Varganici — a unor organizații proprii ale Frontului Unității Socialiste înseamnă nu numai o angajare mai pregnantă a întregului colectiv în procesul productiv, dar și o participare mai activă la

găsirea unor soluții care să iacă din activitatea cultural-sportivă o prezență permanentă în viața oamenilor de la noi”. Fără a greși, se poate spune că la întreprinderea „Căprioara” există mulți oameni pentru care sportul reprezintă o pasiune de netăgăduit. Așa se explică succesul de care se bucură campionatele de tenis, de fotbal, de handbal care au loc cu regularitate între formațiile de lucru; așa se face că zilnic se practică gimnastica la locul de muncă; așa se explică numeroasele cursuri și, mai ales, realizarea unei baze sportive proprii — „acum este terminat terenul de fotbal, dar avem planuri mai mari, ele vizînd și alte amenajări” — la care și-au adus contribuția aproape 95 la sută (există o evidență precisă!) dintre membrii colectivului, împreună cu familiile, bază care, situată în noul cartier „Kogălniceanu”, va atrage pe toți locuitorii săi.

Emanuel FANTĂNEANU

(Continuare în pag. 2-3)

Joi, la Focșani ROMÂNIA — BULGARIA, LA TENIS, ÎN CAMPIONATUL EUROPEAN INDOOR

De ieri, în plăcuta ambianță a sălii „Vrancea” din Focșani, alături de componenții lotului român se antrenează și tenismanii bulgari, cunoscuți publicului român: Bojidar și Matei Pampulov, Liuben Ghenov și Liubomir Petrov, sosiți în țară de luni seara.

Joi, începînd de la ora 16, arena vranceană va găzdui meciul de tenis România — Bulgaria, contînd pentru seria a 2-a (grupa B) din campionatul european indoor.

Va fi un joc important pentru sportivii noștri, care încearcă să-și facă drum spre șefia seriei, asigurîndu-și astfel un loc în turneul final (împreună cu câștigătoarele seriilor 1 și 3) — unde se va decide victorie promovată în grupa A.

La stadiul în care se află și în forma manifestată în ultima lună, credem că se poate miza pe o victorie a lui Florin Segăreanu. Astfel, cheia meciului stă în prestația lui Andrei Dirzu, de la care aștep-

tăm o mobilizare superioară, o valorificare deplină a posibilităților sale actuale. Nu mai puțin importantă este victoria în partida de dublu, care depinde de omogenitatea cuplului nostru și de hotărîrea lui de a învinge.

Dintre oaspeții, redevabil ni se pare Bojidar Pampulov, care a înscris victorii la finlandezul Timonen și la olandezul Sanders. Dublul fraților Pampulov este recunoscut a fi bun, dar ei au fost învinși la Sofia de perechea finlandeză (care a

cedat jucătorilor noștri la Focșani).

Tot joi, în seria secundă, la Helsinki, se dispută meciul Finlanda — Olanda. Alte rezultate din etapa trecută: grupa A (seria 1): R.F. Germania — Cehoslovacia 2-1; Anglia — Suedia 1-2; (seria 2): U.R.S.S. — Austria 3-0; Ungaria — Franța 2-1; grupa B (seria 1): Danemarca — Belgia 2-1; Elveția — Polonia 3-0; (seria 3): Portugalia — Italia 0-3; Spania — Monaco 2-1.

Performante, performeri...

„ȘANSA” LUI PETRE CAPUSTA A FOST EXEMPLUL DE MUNCĂ AL LUI PATZAICHIN

Au fost destui cei care i-au spus lui Petre Capusta, după campionatele mondiale de caiac-canoe de la Duisburg, că este un om norocos. Și, într-adevăr, așa este, chiar dacă realitatea diferă puțin, ca nuanță, de gîndurile unei bune părți a celor care au pus numai pe seama norocului titlul mondial la canoe dublu 500 m cucerit alături de Ivan Patzaichin.

Petre Capusta este un om norocos, dar numai norocul nu te face campion mondial, așa cum nu l-a făcut vreodată nici pe celebrul său coechipier. Petre Capusta este campion mondial pentru că este un sportiv valoros și nu pentru că „l-a tras altul în barcă”. Norocul a fost, dacă vreți, clipa în care Patzaichin i-a propus, prin mai, antrenorului emerit Radu Huțan să-l urce pe Petrică în dublu, socotindu-l unul din cei mai buni stîngaci din grupa canoistilor de la Dinamo. Șansa de a fi ales ca partener de Patzaichin este însă, la urma-urmel, tot o recunoaștere a calităților sale sportive, căci multiplul nostru campion s-ar fi putut opri la o altă alegere.

Petre Capusta alături de Ivan Patzaichin nu numai în barcă ci și pe schiuri...

Norocul lui Capusta poate fi aflat și în momentul în care profesorul său de educație fizică Feodor Bucloc i-a propus în primăvara lui 1972, să meargă în tabăra de juniori de la Tulcea, unde avea să fie selecționat de acest neobosit căutător de talente care este Igor Lipăit. Mic și indelat, Petre (născut la 14 iunie 1957 la Sarichioi, pe malul lacului Răzelm) urcă pentru prima dată într-o canoe la 15 ani și, după numai două luni de pregătire, se clasează pe locul trei în proba de simplu 500 m la campionatele naționale ale juniorilor de categoria a II-a. L-am întrebat dacă mai fine minte numele celor care l-au întrecut atunci. „Isai și Văduva”, ne spune, adăugînd că nici unul nu mai face astăzi sport de performanță.

În sezonul următor, Capusta urcă un loc în ie-

Vladimir MORARU

(Continuare în pag. 2-3)